

Mörrumsläger -91

En ovanligt kall Maj månad samt succérapporter från laxfisket i havet gjorde att det var med stora förhoppningar som vi styrde kosan norröver. Vi, det var Peter L, Jon Gunnar samt undertecknad. Tobbe skulle ansluta senare i Blekinge.

Jag har närmat mig ån med en under de senaste åren allt mer stegrad håglöshet, man får ju inget. Jag hade båten med mig för att ev gardera mig med söndagskvällsfiske i havet. Knappt hade resan börjat förrän den kunde fått ett ganska stort smolk i glädjebägaren, en polisrazzia på norra fäladen i Lund. Släpvnagen visade sig inte ha något bromsljus men det trevliga polismannen lät oss köra för denna gången förutsatt att vi skulle vara framme medan det var ljust.

Traditionell bunkring i Bromölla och vi var framme. Det är alltid med en viss spänning man närmar sig kontoret för att hämta korten. Hur har fisket varit tänker man och slänger sig över fångstjournalen innan man hämtar korten i det lilla skåpet. Jaså bra med fisk... inte så många men stora... där ser du det är fyran och femton som gäller... är de oundvikliga kommentarerna som kommer när man läst färdigt. Flugspekulationer på väg till campingplatsen och sedan starta med det dryga jobbet att packa upp.

Jon Gunnar hade ett sprillans nytt hustält som enligt uppgift skulle vara mycket lättuppsatt. Av detta märkte vi intet. På något sätt ville inte grundstommen av pinnar sitta ihop och i det fallande mörkret växte irritationen, det visade sig att vi försökte sätta högersidan på vänster och tvärtom. Allting beror ju på om man ser framifrån eller bakifrån. Så fort vi bytte gick det bra. En sen grillning med korv och en ovanligt svårtänd eld fullbordade lyckan den dagen.

04.30 nästa morgon ringde klockan, det var dags att stiga upp. Pool 15 sattes som primärt mål. Vadare och spöriggning skedde på parkeringen. Peter valde spinn vi andra fluga. Det är alltid spännande att för första gången smyga ner till det översta revet och lägga ut flugan sedan vänta, vänta och åter vänta. Inget händer och man kan inte röra sig nedströms. Alla andra platser i poolen har fyllts med folk så Jon Gunnar och jag beslutar oss efter en halvtimme för att prova fyran i stället. Där var det fisk som vanligt och tidig morgon hade fisk fångats från muren. När vi var där fångades dock inget. Det blev frukostdags och dags att hämta Peter på 15. Vål där står Peter uppe vid översta revet !!!! och begrundar en superfisk på 13 kg som en polare precis landat.

Det var den andra fisken som revet släppt i från sig denna morgon. Jag var ju först, vad gjorde jag för fel.

Frukost och upp på pool 4 och titta. Där hade man så klart precis landat fisk på det ställe där vi harvat en timme tidigare. Resten av dagen fiskades på olika pooler. Konstigt nog kom det rapporter om alltfler fångade fiskar på pool 5 ??? en pool som jag aldrig över huvud taget aldrig funderat att fiska lax på. På kvällen hade man kontakt med 3 fiskar inom 10 minuter varav två landades. Trots bra förutsättningar lyckades ingen av oss landa något.

Tobbe anslöt på kvällen, ett störtregn hade gjort det ännu svårare att få upp eld. Jon Gunnar hade lovat oss äkta isländska lammkotletter så vi la ner stort arbete på att få upp eld. Eldvatten var det dock inte ont om så stämningen och det för Jon Gunnar helt oväntade Gagget kom snart i topp. Grillningen av kotletterna tog lång tid och efter ett tag beslöt vi att snabbgrilla. De smakade utmärkt, en komplimang till kocken. Klockan närmade sig ett på natten innan det var nattedags.

Klockan 04.00 på morgonen förkunnar en något yrvaken och kanske lite påstruken Peter att jag skulle gå upp. Vi hade avtalat sen uppgång så det var bara att vända sig och somna om. Söndagen bjöd på toppenväder för lax, leopardhimmel som det skulle kunna heta om man bygger vidare på ett annat begrepp. Peter och Jon Gunnar fiskade sig nedåt medan Tobbe och jag fiskade oss uppåt.

Väl framme vid pool 5 ökar vi märkbart aktiviteten med gårdagens fångster i minne. Kastedobb och fluga är den nya innegrejen i Mörrum i år. Funkar hyfsat bland träd så länge som man inte kastar för långt. Jag hade en stigning på dobben men sedan ville han inte mer. Litet längre upp ligger "Höstöringstället" där det är vadbart mitt bland träden, fiska fluga går också bra. Dagen innan hade minst en av fiskarna landats här.

Det var med viss spänning man smög fram samtidigt som kasten blev längre och längre. Plötsligt Fast Fisk! en "dramatisk" kamp där dramatiken består av att rädda 14 fotaren från de överhängande träden. Fisken var seg och ville inte ge sig, till slut efter ett antal misslyckade tailningsförsök fick Tobbe dock sätta den lilla ABU 25 huggkroken bakom gälbågen. Det var en av dagens minsta! på 10,5 kg men dock, den var min efter alla dessa års jagande så var den min. En underbar känsla av att ha lyckats. Tagen på Ullsocken en fluga som jag tror gav alla fiskar den dagen. Snacka om att det behövs någon annan fluga.

Eftermiddagen blev väldigt stilla och vid tretiden beslöt jag mig att lägga vadarna på hyllan och bruka den medhavda båten i stället.

Söndag 16.00 är ett magiskt klockslag för en trollingfiskare, eftersom nätfiske och trollingförbudet i C-zonen upphör då. Under helgen har det då hunnit samlas en hel del fisk. Under mina förberedelser kommer Erik Erlandsson körande med bilen fullproppad med grejor och i samma ärende som mig. Vi beslutar att åka ut tillsammans, det är lättast om man är två för att hålla ordning på alla prylar.

De första timmarna är ingen succe vi har fullt upp med att skrämja bort en nätfiskare och att snacka i radio med dom andra båtarna. Vi får rapporter om att den hårdsatsande Jörgen Larsson äntligen har sin första lax och att Bert Reinoldsson, Ulf Stahre och grabbarna verkar ha tagit minst en.

Efter ett tag blir Erik nödd att gå fram i fören med öskaret och han ber mig ta ratten. Knappt har han hunnit börja ta av sig förrän mitt ena spö ger i från sig en svag knarrning. En snabb koll och inget mer så på Eriks fråga vad var det, svarar jag inget. Omedelbart ger då rullen i från sig ett tjut och jag kan veva hem en tom lina. Varför? Linan var inte avsliten, den var massakrerad! Troligen som av någon propeller dock var ingen båt så nära att det borde betytt något. Spekulationer om svärdfisk och Ubåt, inget av dessa verkade vara sannolikt men vi godtog svärdfisk som ett gott alternativ. Sådana har ju dock fångats på nät i Blekinge men det har ju å andra sidan nästan också Ubåtar blivit.

Lite skakis och besviken över att min första storviltkontakt varit så kort och gåtfull, kollar jag linan och knyter på ett nytt bete och släpper ut igen. Efter bara några minuter, Erik hade just lyckats med det ofullbordade öskarsanvändandet från förra gången, löser samma spö ut igen.

Denna gången ser vi att det är en lax som verkligen har brått att komma bort från båten. Det skriker i rullen, fisken stannar och börjar knycka med huvudet. Då plötsligt sprätter spöt till och jag kan återigen veva hem en tom lina, den hade gått i knuten. Man måste alltid dra en knut så hårt att alla varven hamnar riktigt, småstressad som jag varit hade jag inte tänkt på det och dessutom spelar det ju normalt inte någon roll på torsk i sundet. Vilt rusande storlaxar är något annat.

På väg hemåt slänger Erik sig över sitt sidparavanspö. Han hade glömt att sätta på knarren och en fisk höll som bäst på och tömde rullen när han tyckte det kom ett konstigt ljud från rullen och skulle kolla det. Det är bara en liten 5-6 kilos sa han och jag gjorde mig redo för en kort fight. Fisken kom nästan ända in på båten och vi såg den röda kuusamoparavanen som satt ca 1,5 m från draget. Då först inser jag fisken allvaret i situationen och bestämmer sig för att bort från båten det måste man. En lååång rusning och en kvart senare tar jag en bild då Erik fighter en fisk ca 75 meter ut. Det är inte många meter som ges och tas i denna fight. Efter ytterligare en kvart har vi fisken 20 m under!! båten. En position som den envist behåller en kvart till. Det är nästan mörkt och Erik, van laxfiskare som han är har tydliga tecken på laxfrossa, när jag äntligen kan sluta den gigantiska Cummingsgåvan kring laxen. Ett snabbt besked på radion till alla nyfikna "Det var inget, bara en näbbgädda". Och det var dags att utmattade beundra jättelaxen och den även med mina referensramar ganska stora oredan. Plannerboardlinor huller om buller med spön, drag, markörbojar och inte minst en hyfsad lax som sprattlat all till en enda röra. Iordningställandet verkade kännas som om det tog lika lång tid som själva fighten.

Väl i hamn var jag mycket sen för att hämta dom andra så ett par snabba bilder och i väg. Packning av bil och nerpackning av tält tog sin modiga tid och det är strax efter midnatt då vi styr kosan hemåt. Trötta men många minnen rikare.

Jan Melin

Ps Vad den vägde? Vet inte exakt men ca 17 kg.